

Creu de Vilapou (o del Calvari)

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Església parroquial de Santa Maria d'Olesa. Plaça Nova, s/n
Alçada: 123

Coordenades:

Latitud: 41.54553
Longitud: 1.89348
UTM Est (X): 407711
UTM Nord (Y): 4599910

Classificació

Número de fitxa 08147 - 59
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Medieval Gòtic
Segle XV-XVI
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Fragmentari i amb pèrdues parcials.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Religios i/o funerari
Observacions protecció: BCIN (BOE 30/03/1963)
Data aprovació: dj., 14/03/1963 - 12:00
Número inventari Sí: IPA 30864
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. C/ d'Armenteres, núm. 35. St. Feliu de Llobregat.

Fitxes associades:[Santa Maria d'Olesa](#)**Autoria de la fitxa**

Jordi Piñero Subirana

Data de registre de la fitxa:

dj., 04/08/2011 - 02:00

Descripció

Restes fragmentàries de l'antiga creu de terme coneguda amb el nom de Creu de Vilapou que actualment ornamenten l'interior de l'església parroquial d'Olesa. Se'n conserva el capitell fragmentat i bona part del fust. En una altra ubicació es conserva també el sòcol i la part inferior del fust. Per aquestes restes conservades i per imatges antigues es pot deduir que la creu estava composta per una graonada, un sòcol de planta circular, un fust octogonal i llis d'una sola peça, el capitell-magolla esculpit i una creu de ferro, que substituïa l'originària, de pedra. El capitell, de factura gòtica tardana, és la part més ben conservada i podria datar-se al final del segle XV o principi del XVI. Es tracta d'un volum prismàtic amb motllura superior i inferior, amb vuit cares decorades amb elements esculpits. S'alternen les cares amb figuretes, probablement religioses, amb altres plenes d'ornamentació vegetal de repertori clàssic.

Història

Hi ha referències documentals que indiquen que la creu estava situada a l'encreuament de dos camins: el camí reial de Barcelona i el d'accés principal a l'horta de Vilapou. Aquesta creu era coneguda també amb els noms de creu del Calvari, les Tres Creus i, en el segle XX, també com a Creu de la Punyalada. Va ser enderrocada en el transcurs de la dècada de 1970 perquè provocava problemes d'humitats a la casa propera, i les seves restes es van dipositar a l'antic escorxador municipal i a l'arxiu històric municipal. Les referències més antigues d'aquesta creu daten del segle XVIII i la relacionen amb l'última estació del Via Crucis: la XXa, que correspon a la mort de Crist en el Calvari. És per això que és coneguda també amb aquest nom. El nom de Creu de les Tres Creus té relació amb la prescripció eclesiàstica que manava que cada estació del Via Crucis fos indicat amb una creu i, el darrer, amb tres.

Bibliografia

MORERA, Jaume (1992). "Les creus de terme", a Centre Muntanyenc i de Recerques Olesà. Butlletí mensual, núm. 53 (octubre)

